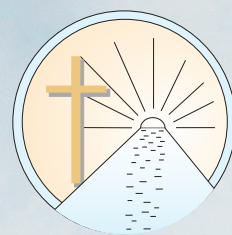

SIONS

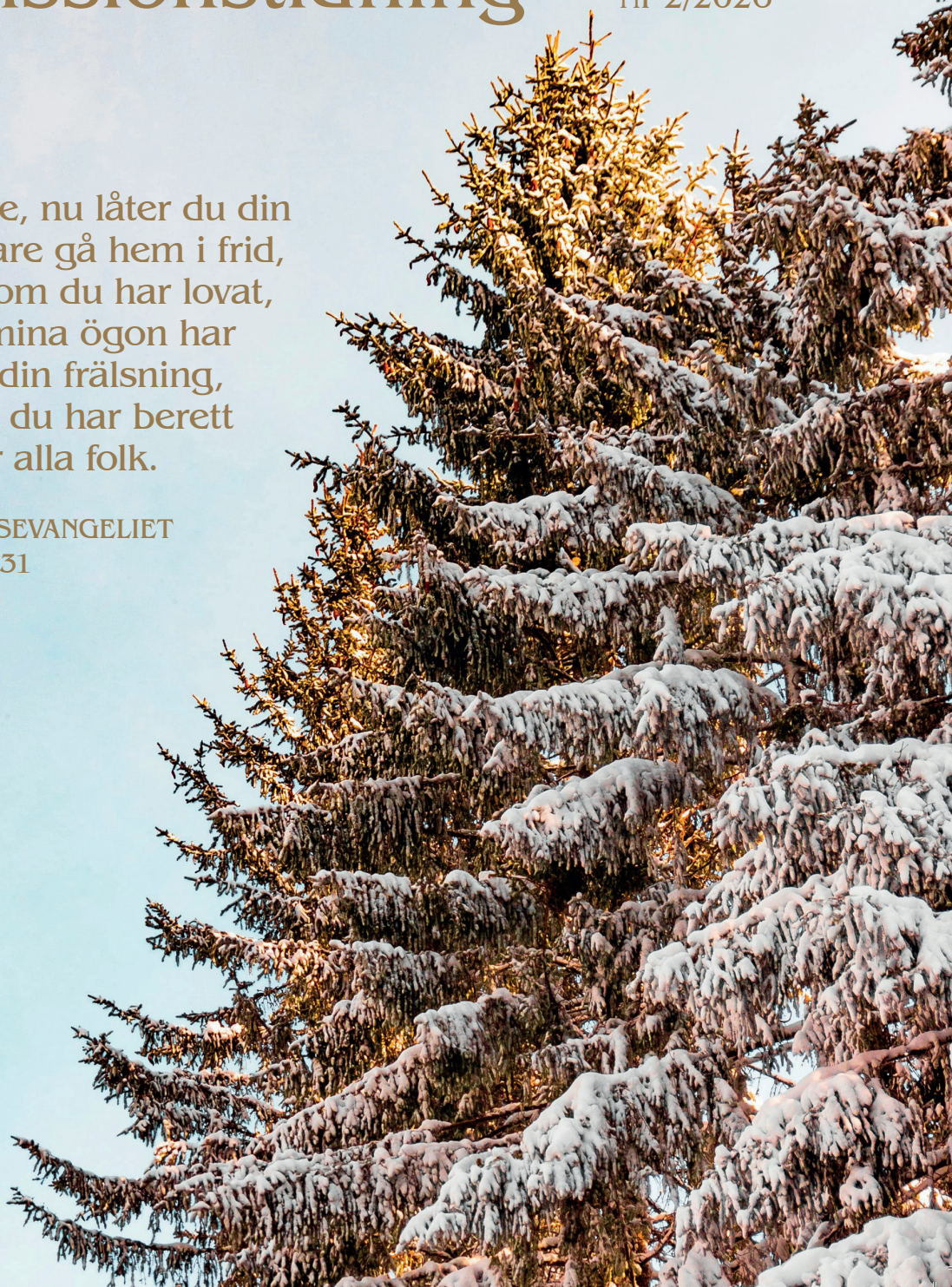
Missionstidning

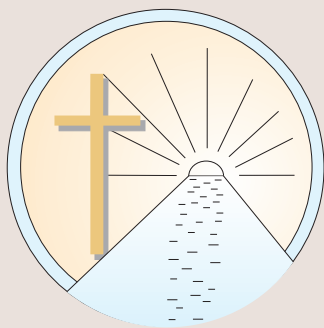

Nr 2/2026

Herre, nu låter du din
tjänare gå hem i frid,
så som du har lovat,
för mina ögon har
sett din frälsning,
som du har berett
inför alla folk.

LUKASEVANGELIET
2:29–31

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Jakobsgatan 41 A
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Joel Ahlvik, Magnus Enlund,
Kristian Gäddnäs, Eva Hag-
näs, Karl-Henrik Snellman
och Jerry Sundkvist

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 2/2026

Kyrkfolkets prästbrödraskap grundat 4

REDAKTÖRENS HÄLSNING

Varför ett prästbrödraskap 5

Kristus, utstrålningen av Guds härlighet 6-7

Jesus segrar över frestelserna 8-9

BARNATRO Gud älskar dig 10-11

UNGDOMSFLIK Guds kärleks offerväg 12-13

Luther och läran om utkorelsen:
en förargelse för de kristna 14-17

Kristna huvudord: Omvändelse 18-19

VARDAGSTRO Jakobskampen 20

BOKRECENSION Barmhärtig tro 21

Tankar från mitt bokbord 22-23

Information om prenumerationer 23

Beslut om missionen i Albanien 24

Kommande helgdagar

Tredje söndagen före fastetiden (Septuagesima) • MATT 19:27-30 • *Den oförtjänta nåden*

Kyndelmässodagen • LUK 2:22-33 • *Kristus, utstrålningen av Guds härlighet*

Fastlagssöndagen (Esto mihi) • JOH 12:25-33 • *Guds kärleks offerväg*

Första söndagen i fastan (Invocavit) • MATT 16:21-23 • *Jesus segrar över frestelserna*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen / Sjätte budet

I överensstämmelse härmed vare nu slutligen sagt, att detta bud kräver icke allenast, att var och en i gärningar, ord och tankar lever kyskt i sitt stånd, d.v.s. som regel i det äkta ståndet, utan också att han håller kär och aktar sin honom av Gud givna äkta maka. Ty där äktenskaplig kyskhet skall bevaras, där måste man och hustru framför allt leva tillsammans i kärlek och endräkt, så att den ene älskar den andre av hjärtat och med fullkomlig trohet. Ty detta hör till det allra viktigaste av det som skapar håg och lust till

kyskhet, och när det är för handen, skall väl också kyskheten följa av sig själv, utan alla bud. Därför manar också S:t Paulus så flitigt äkta makar att älska och ära varandra.

Här har du nu åter en kostlig gärning eller fastmer många och stora goda gärningar, av vilka du med glatt mod kan berömma dig gentemot alla andliga stånd, som påfunnits utan Guds ord och bud. +

Texten är förkortad.

HELGSAMMAN- KOMSTER

- 1.2 Skutnäs, Lepplax
- 8.2 Vintermöte i Karleby
- 7–8.2 Närvilä
- 16.2 Punsar
- 22.2 Risöhall

»Låt mig få se din härlighet.« Han svarade: »Jag ska låta all min godhet gå förbi framför dig och jag ska ropa ut namnet 'Herren' inför dig. Jag ska vara nådig mot den jag vill vara nådig mot och förbarma mig över den jag vill förbarma mig över. Men mitt ansikte kan du inte få se, för ingen människa kan se mig och leva.« Sedan sade Herren: »Se, här är en plats nära intill mig. Ställ dig där på klippan. När min härlighet går förbi ska jag ställa dig i en klyfta i klippan, och jag ska låta min hand vara över dig tills jag har gått förbi. Sedan ska jag ta bort min hand, och då ska du få se mig på ryggen. Men mitt ansikte kan ingen se.«

ANDRA MOSEBOKEN 33:18–23

Kyrkfolkets prästbrödraskap grundat

FÖR DRYGT ETT ÅR SEDAN fördjupade åtta väckelserörelser, anknutna till Finlands teologiska institut, sitt samarbete. Detta gjordes under benämningen Kyrkfolket. Kyrkfolket är ett samarbetsnätverk som ordnar gemensamma medarbetarmöten och kyrkodagar. Framför allt upprätthåller man på adressen kirkkokansa.fi en lista över de gudstjänstgemenskaper som drivs av nätverkets samarbetsorganisationer.

Utifrån samarbetet inom nätverket Kyrkfolket grundades den 4.12. en oregistrerad förening med namnet Kyrkfolkets prästbrödraskap. Prästbrödraskapet är dock inte grundat av organisationerna, utan dess grundande medlemmar är män vigda till ordets och sakramentförvaltningens ämbete. De flesta av dem har en koppling till någon av nätverkets organisationer.

Cirka fyrtio präster deltog i mötet när föreningen grundades. En betydande del av dessa är vigda till ämbetet i någon annan kyrka än Finlands evangelisk-lutherska kyrka.

I föreningens stadgar uttrycks dess syfte enkelt: »Föreningens syfte är att fungera som en förenande länk och stödorganisation för lutherska bibelkonservativa prästbröder.« För att uppnå sitt syfte ordnar föreningen bland annat teologiska diskussions- och utbildningsevenemang.

Under det konstituerande mötet för grundandet av den nya föreningen valdes missionsledare för Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys och chefredaktören för tidningen *Sanansaattaja*, Ville Auvinen, till föreningens ordförande. Vid det första styrelsemötet valdes Lauri Vartiainen, verksamhetsledare för Stiftelsen för Finska Bibelinstitutet, till vice ordförande och Jukka Repo, chef för inhemskt arbete vid Finlands evangelisk-lutherska Folkmission, till sekreterare. ✚

Ville Auvinen

Varför ett prästbrödraskap?

DEN EVANGELISK-LUTHERSKA KYRKAN I FINLAND har i närhistorien tagit en ny riktning. Genom sina beslut har den orsakat en situation där det på många orter inte längre finns möjlighet att få nattvard och regelbundet fira nattvardsgudstjänst. Beslutet begränsar evangeliets arbete i vårt land. Denna skadliga situation har uppstått genom kyrkans beslut att inte mera prästviga män som inte samarbetar vid altaret med kvinnliga präster.

Utvecklingen har varit välsignad och till gagn för kristna som bor i Finland, även om vigningarnas ursprungliga syfte har varit att tjäna missionskyrkor.

Kristna inom olika väckelserörelser har inte stått passiva. I flera årtionden har prästvigningar erhållits från bekännande lutherska kyrkor utomlands. Utvecklingen har varit välsignad och till gagn för kristna som bor i Finland, även om vigningarnas ursprungliga syfte har varit att tjäna missionskyrkor. I Finland har dessa präster blivit kallad till att vara pastorer i gudstjänsgemenskaper, vilka i Österbotten kallas »bönehusförsamlingar«.

Situationen är alltså sådan att vi för när-

varande har präster i Finland vars kyrkliga bakgrund finns i flera olika kyrkor i missionsländer. Dessa präster har upplevt en viss rotlöshet, eftersom deras prästbrödraskap finns i missionskyrkor långt borta från Finland. Det prästbrödraskap som grundades i början kommer att hjälpa i den situationen som uppkommit. Nu har vi en gemensam brodersgemenskap för våra präster från olika väckelserörelser och för präster som vigts utomlands. Den ger andligt stöd i arbetet, erbjuder skolning och ett gemensamt forum där vi kan dela de utmaningar som ämbetet medför och uppmuntra varandra i tjänsten för kristna.

Denna brodersgemenskap stöder också oss som blev prästvigda i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland under den »gamla goda tiden«. Vår kyrkas prästmöten är idag inte längre av samma anda som de var för 30 år sedan. Man kan inte längre lita på biskoplig vägledning ens i centrala frågor. Känslan av andlig hemlöshet är en beklaglig följeslagare. I den grundade prästbrödraskapen får även vi stöd. Prästerna från missionskyrkorna är som en frisk vind som uppmuntrar oss och ger tro på Herrens verks framtid också här i vårt hemland.

Jag hoppas att läsarna av denna tidning ansluter sig till bönefronten för alla pastorer som verkar i vårt land, så att Herrens sakrament rikligt kan finnas mitt ibland oss i församlingar och gudstjänstgemenskaper. ✚

Vesa Pöyhtäri

Kristus, utstrålningen av Guds härlighet

»KYNDELSMÄSSODAGENS NAMN sammanhänger med den medeltida seden att denna dag välsigna alla de ljus som skulle användas i kyrkan under det kommande året. Festens bibliska firningsämne är frambärandet av barnet Jesus i templet och den gudomliga härlighet som kom in i världen genom honom och uppenbarades för oss. När den gamle Simeon välsignar barnet och dess föräldrar ser han framåt från denna händelse ända mot Golgata« (Evangelieboken).

Enligt traditionen är det evangelisten Lukas som har skrivit Lukasevangeliet. Han följde aposteln Paulus på hans resor. Den nära gemenskapen med Paulus, hedningar-

nas apostel, har delvis påverkat Lukas vilja att skriva ett evangelium som särskilt tar hänsyn till den grekiska läsekretsen. Lukas blev även själv kristen i den församling i Antiokia som till största delen bestod av hednakristna.

För att riva murarna mellan hednakristna och judekristna har Lukas valt att avvika från Matteus släkttavla. Lukas släkttavla slutar inte vid Abraham, Israels trosfader, som hos Matteus, utan fortsätter bakåt ända till Adam, från vilken alla människor och folk har sitt ursprung. På så sätt innesluter han sina hedniska läsare i samma krets av Guds goda vilja och skapelse.

KRISTUS ÄR ALLA FOLKS LJUS OCH ISRAELS HÄRLIGHET

Kristusljuset lyser inte i en sluten krets utan tillhör alla. Denna universalitet antyds också i Simeons ord om frälsningen som är beredd för »alla folk« och »ditt folk Israel«. Alla, både judar och hedningar, får del av samma nåd. De får alla se och titta på en och samma frälsning som har kommit till dem i Kristus.

Hur visste Simeon att just detta barn var Messias bland kanske tiotals barn som bars fram i templet den dagen? Självisste han det inte. Det krävdes en uppenbarelse från den helige Ande. Simeon kom »ledd av Anden till templet«. Detta är ett betydelsefullt uttryck. Den helige Ande verkade så att Simeon just den dagen tog sin mantel och gick till templet. Han visste att vänta på att det löfte han fått skulle uppfyllas. Vi kan tänka oss att han hela dagen iakttog unga familjer som kom till templet, om det kanske var den eller den som bar den utlovade Messias. Men detta var förgäves, för människan kan inte av naturen känna igen Guds gärningar, och ännu mindre Gud som har antagit mänsklig gestalt. Gud måste öppna också hans ögon för att se Israels frälsning. Den helige Ande visade honom Jesus, som hans föräldrar bar i famnen till templet.

” Kristusljuset lyser inte i en sluten krets utan tillhör alla.

Denna universalitet antyds också i Simeons ord om frälsningen som är beredd för »alla folk« och »ditt folk Israel«.

” Frälsningen förs till människorna, och Gud själv uppenbarar sig genom sitt ord. Evangeliet är den vagga eller de lindor som bär fram Jesus till oss.

FRÄLSNINGEN KOMMER FRÅN GUD

I Lukasevangeliet har den helige Andes verk en central plats. Den helige Ande uppenbarade för Simeon att Frälsaren hade kommit, förde honom till templet och visade honom barnet. Människan hade inte själv kunnat göra detta. Hennes uppgift blev att ta emot Guds frälsning. Detsamma sker också när Israel och folken omvänder sig. Frälsningen förs till människorna, och Gud själv uppenbarar sig genom sitt ord. Evangeliet är den vagga eller de lindor som bär fram Jesus till oss. Han är själv närvarande i det och renar folken från synd genom sitt blod.

Kyndelsmässodagens evangelium är korsets teologi. Frälsningen beror inte på vad människan är, utan på Guds nåd. Kristus är ljuset, och den helige Ande talar om vem han är, var han är och vad han har kommit för att göra. Vi möter Kristus alltid i de »lindor« som han själv har ordnat och där han låter sig mötas av oss. Det är ordet och sakramenten som den kristna församlingen förvaltar. I dem har frälsningens ström från Kristi sår förts till oss, där Kristus blir vår frälsning. Vi får se det med våra egna ögon, höra det med våra öron och röra vid det med vår hud, liksom den gamle Simeon i templet. +

Vesa Pöyhtäri

DAGENS BÖN:

Jesus Kristus,
vi drömmer om berömmelse och ära.
Så frestades också du.
Men du orkade vaka och leva
för alla som är glömda och maktlösa.
Till dem vänder du dig ännu i dag.
Hjälp oss att gå i dina fotspår,
du som med Fadern och den helige Ande
lever och härskar i evighet. Amen.

Jesus segrar över frestelserna

FASTETIDEN LEDER VÅRA STEG mot Jerusalem. Vi får vandra med Jesus till hans heliga kors och den tomma graven. Under fastetiden får vi tillåta ordets ljus att avslöja vårt inre. Vi får se att det finns mycket som ännu finns kvar i oss som inte är i enlighet med Guds ords budskap. Vi kallas till bättring från allt som har sitt ursprung i köttet, världen och även i djävulen själv.

Fastetiden ska firas i evangeliets ljus. Lagen hjälper oss inte till himlen, den avslöjar synden. Evangeliet är Guds verktyg och kraft – inte endast i det nya livet utan också den kraft som ger oss mod att tryggt se oss själva under lagens ljus. Vi vågar låta lagen göra sitt verk i oss endast därför att vi vet att vår Herre och Frälsare är vår trygghet. Han bor i de troendes hjärtan och han, med sin rättfärdighet, är vårt pass till himlen. Fastetiden är för en kristen en tid då vi får se på oss själva tryggt tillsammans med Jesus. Han dömer inte, han lyfter upp.

Det centrala temat för första söndagen i fastan är berättelsen om hur Jesus frestas i öknen. Han frestades att överge sin kallelse, men han övervann frestelsen. Inte heller dagens människa lämnas i fred för frestaren. Men vår hjälp är Kristus, han som övervann frestaren.

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärda, och att han måste bli dödad och på tredje dagen uppväckt. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom: »Gud bevare dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig.« Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: »Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors« (Matt 16:21–23). +

GUD ÄLSKAR DIG

VET DU OM ATT DU ÄR ÄLSKAD? Den här texten kommer att förklara lite av vad Gud säger om dig, hans älskade barn.

Kommer du ihåg kung David? Förutom att vara kung var David också bra på att dikta och hitta på sånger. Han tyckte om att sjunga och spela på harpa. Många av hans sånger finns nerskrivna i Bibeln, i en bok i Gamla Testamentet som heter Psaltaren. Jag kommer att berätta några saker som David skrev i Psalm 139.

Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån. Om jag går eller ligger ser du det, du känner till allt jag gör. Innan ett ord är på min tunga, vet du Herre allt jag vill säga.

Gud känner dig helt och fullt. Han vet

vem du är. Han är ju den som har skapat dig och den som velat att just du ska finnas.

Du omsluter mig på alla sidor, och håller mig i din hand.

Gud är alltid nära dig och tar hand om dig.

Du såg mig innan jag föddes. Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad.

Gud har känt dig sedan du var en liten baby i din mammas mage. Han tycker att du är underbart skapad.

Tro idag att just du är skapad precis som Gud vill ha dig. Du är värdefull och underbar i Guds ögon. Du är hans skapade barn.

När Jesus vandrade på jorden fick han en fråga om vilket som är det viktigaste budet. Han svarade med det som vi kallar det

dubbla kärleksbudet »Älska Gud av hela ditt hjärta, med hela din själ och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.«

Eftersom Gud älskar dig så mycket kan du älska honom tillbaka. Jesus vill också att du ska älska din nästa, vilket betyder alla människor som du möter i livet. Du får komma ihåg att alla människor i världen är lika värdefulla och älskade av Gud. Jesus vill också att du ska tycka om dig själv, vilket man märker när han säger »Älska din nästa som dig själv«. Eftersom du är skapad av Gud och han älskar dig, får du också älska dig själv och veta att du är bra som du är.

Gud har också sänt Jesus som en frälsare för dig och för alla människor i hela världen. Vi behöver frälsning för att vi alla

gör fel ibland och för att vi inte klarar av att älska Gud och våra medmänniskor så som vi borde. Jesus tog på sig alla människors misstag och fel och dog och uppstod för att rädda hela mänskligheten. Snart går vi mot påsken. I år när du hör påskens berättelse får du ta till dig den riktigt personligt. Du får veta att Jesus gjorde allt för dig, för att han älskar dig så otroligt mycket.

Vi ber:

Tack, Gud, för att du har skapat mig så underbar. Tack för att du håller mig i din hand, varje dag. Tack för att Jesus kom för att frälsa mig och hela världen. Tack för att du älskar mig så mycket. +

Eva Hagnäs

Guds kärleks offerväg

Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till översteprästerna och de skriftlärda. De ska döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna, som ska håna honom och spotta på honom, gissla och döda honom. Men efter tre dagar kommer han att uppstå (Mark 10:33–34).

FASTLAGSSÖNDAGEN ÄR DEN sista söndagen innan fastetiden börjar. Traditionellt har man ätit mera under tiden strax före fastan. Speciellt under fastlagstisdagen som är den sista kvällen innan fastan har man firat och frossat ordentligt. I södra Europa är traditionen att man har karneval innan fastan. Då äter man framför allt kött eftersom man inte äter kött under fastan. Det är också därifrån som ordet karneval kommer för *Karne* betyder kött medan *vale* betyder farväl.

För några veckor sedan firade vi Jesu dops söndag. Då såg vi hur Jesus gick ner i Jordan för att bli döpt. Vid Johannes dop bekände man sina synder och det var ett omvändelsens dop. Jesus som var syndfri insisterade ändå på att få bli döpt. Där bekände Jesus att Han utfört dina och mina synder.

Därefter började Hans färd upp mot Jerusalem. Det är under den vandringen Jesus nu stannar upp och berättar för sina lärjungar varför de är på väg till Jerusalem. Jesus vet vad som väntar, men berättar nu också för lärjungarna. Inte nog med att vandringen är tung och het, men Jesus vet också att när Han kommer till målet så blir Han övergiven, torterad och slutligen dödad. Ändå går Han villigt mot döden. Jesus vet hur mycket Han

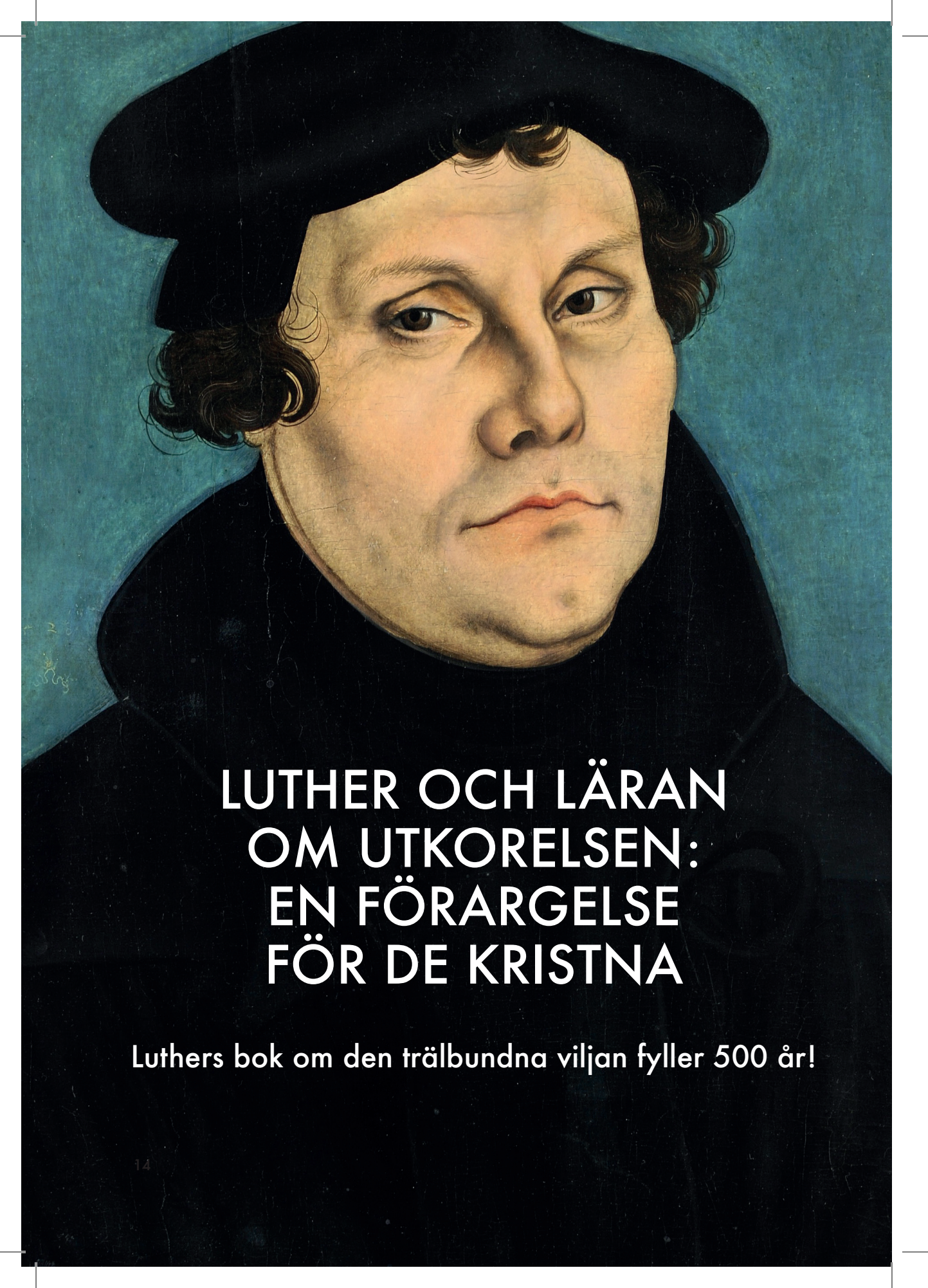
kommer att få lida, men Han gör det för oss.

Men varför behövdes lidandet? Räckte det inte med att Han dog? Här finns oändligt med svar i Bibeln. Det första vi kan nämna är att mänskosläktet svikit Gud. Men Gud sviker ändå inte oss utan tjänar oss och offrar sig i vårt ställe. Han kom också för att uppfylla det som sagts om Honom genom profeterna. Profeten Jesaja säger »*Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade*«.

För det andra kan man nämna uttrycket »den bästa medmänniska är den som varit med om samma sak«. Därför går inte Jesus bara in i döden utan också i värsta lidandet och den värsta ångesten. När vi lider vet vi att Jesus gått igenom samma svårigheter. I Hebreerbrevet 4:15 läser vi: »*Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt likasom vi fast utan synd*«.

Tänk dig det! Jesus led för att för att vi skulle få den bästa tröstaren. Men ännu större, Han dog och uppstod för att vi skulle få frid! +

Kevin Nyfelt

A portrait of Martin Luther, a German theologian and reformer. He is depicted from the chest up, wearing a black cap and a black robe. He has dark, curly hair and a serious expression. The background is a solid blue color.

LUTHER OCH LÄRAN OM UTKORELSEN: EN FÖRARGELSE FÖR DE KRISTNA

Luthers bok om den trålbundna viljan fyller 500 år!

MARTIN LUTHERS BOK om den trålbundna viljan – *De servo arbitrio* – kom första gången ut i december 1525, alltså exakt för 500 hundra år sedan. Han ansåg den som en av sina viktigaste skrifter. Många har dock efteråt betraktat den som den besvärligaste och jobbigaste läsoplevelsen någonsin. Reformatorn framhäver så starkt Guds utkorelse som frälsningens grund att hans betoning i själva verket hotar att upphäva just den frälsningens grund! De kristna som lite närmare vill fördjupa sig i boken hamnar ofta i en återvändsgränd eller i ett slags dödläge. De skulle gärna behöva några goda läsinstruktioner för att komma till rätta med dess svårsmälta lära.

Det är då nödvändigt att närmare studera läran om utkorelsen i ljust av Skriften. Precis som Luther själv har gjort och som han uppmanar sina läsare att göra. I sitt förord till Romarbrevet skriver han på följande sätt:

Men följ du detta brev i dess ordning. Låt det vara angeläget för dig att först tänka på Kristus och evangelium, så att du må lära känna din synd och hans nåd och sedan strida mot synden, som de åtta första kapitlen lär dig. Därefter, när du kommit till

Vi inser att om frälsningen ens på minsta vis beror på vår

egna insatser, kommer vi aldrig att uppnå den. Vi skulle för evigt vara förbannade och förtappade.

Det är då nödvändigt att närmare studera läran om utkorelsen i ljust av Skriften. Precis som Luther själv har gjort och som han uppmanar sina läsare att göra.

åttonde kapitlet där det talas om kors och lidande, skall du lära dig förstå vilken tröst som ligger i läran om utkorelsen, som kapitlen 9, 10 och 11 handlar om. Ty endast i lidande, kors och dödsnöd kan man syssla med utkorelsen, utan att det blir till skada och ger upphov till fördold vrede mot Gud. Därför måste Adam först vara riktigt död, innan man kan fördrå denna lära och dricka av det starka vinet. Vakta dig därför väl, så att du inte dricker vin, medan du ännu är i behov av modersmjölken. Varje lära har sitt mått, sin tid och sin ålder.

Jag själv utgår i det följande ifrån Ef. 1:3–7 för att visa vad läran om utkorelsen egentligen står för. Texten talar alltså om kristendomens mest missförstådda eller förargelseväckande lära: predestination. För moderna vid friheten vana människor tycks talet om Guds förutbestämmelse väcka mycket anstöt. Också många kristna tar anstöt och betraktar den som en styggelse som beklämmer eller plågar dem. De beskyller då Luther för att vara en fatalist som trodde på ett blint öde och inte på den levande Guden. De menar att han förlitade sig på en egenmäktig och skoningslös Herre som helt

För det andra:
Gud har verkligen
sörjt för vår
frälsning genom
att ha utvalt oss i Kristus
som han sedan har gett för
våra synder.

godtyckligt har bestämt de ena till helvetet och de andra till himlen. Innehåller Bibeln verkligen en sådan dårskap och är talet om kärlekens Gud faktiskt en stor lögn?

Ingen förstår läran om utkorelsen om hon inte först förstår arvsyndens allvar, det förfärliga fördärv som gnagar i hennes innersta. Utan inblicken i egen ondska förblir utkorelsen en kal lära: den utvisar då bara att en del går förlorade medan andra blir frälsta. Gud betar sig liksom en romersk befälhavare som – när krigshären hade gjort ett uppror – bestämde var tionde man till döden.

Men om vi känner arvsyndens fördärv (vårt innersta förfall) ser vi frågan om utkorelsen i ett helt annat ljus. Då vet vi att vi själva inte har några möjligheter att frälsa oss. Vi inser att om frälsningen ens på minsta vis beror på vår egna insatser, kommer vi aldrig att uppnå den. Vi skulle för evigt vara förbannade och förtappade. Men nu får en stackars syndare höra textens märkliga ord: »Liksom han innan världens grund blev lagd har utvalt oss i honom för att vi skulle vara heliga och fläckfria inför honom« (v. 4). Då uppfattar han eller hon att Guds utkorelse grundar sig på Guds kärlek: »Den Allsmäktige har utvalt mig i Kristus för att jag verkligen skulle kunna bli frälst. Gud har älskat mig så innerligt att han re-

dan före världens skapelse har bestämt mig till himlen. Min frälsning är – oberoende av min helt fördärvade natur – viss, ty Gud har velat frälsa mig.« Givetvis gör han också allt vad han vill. Jesus intygade: »Jag ger dem evigt liv. De skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand. Min fader som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand. Jag och Fadern är ett.« (Joh. 10:28–30). Kristus kom för att frälsa syndare. Därför får den som känner sig syndig vara alldeles säker på att Kristus har kommit för hennes skull och att hon därför kommer att bli frälst. Människans eget fördärv, hennes innersta förfall, utgör således de rätta ramarna för läran om utkorelsen.

Det är därutöver en annan tröstefull sanning som visar sig i samma vers ur Efesierbrevet som ovan citerats. Vi läser texten en gång till: »Liksom han innan världens grund blev lagd har utvalt oss *i honom* för att vi skulle vara heliga och fläckfria inför honom« (1:4). Här berättas det att en stackars syndare får t.o.m. veta att han eller hon tillhör de utvalda. Hans eller hennes utkorelse har nämligen ägt rum *i Kristus Jesus*. Finns du själv bland de frälsta? En viktig fråga som du verkligen måste svara på! För

I sin Lilla Katekes framhåller Luther: »Var syndernas förlåtelse är, där är också liv och salighet.« Där är också vissheten om din frälsning.

att hitta det rätta svaret uppmuntras du att undersöka din utkorelse i ditt förhållande till Frälsaren. Om Gud har utvalt dig i Kristus, hur förhåller du dig till honom? Söker du honom? Du kan söka och faktiskt också finna honom – såsom Luther framhäver – bara »i hans egna gärningar«. Hans egna gärningar är ju ord och sakrament: Bibeln, dopet, bikten och nattvarden. Där ger han sig själv till dig. Där vill han i enlighet med sitt fasta nådeslöfte förbarma sig över dig. Den som söker honom i hans gärningar, finner också honom, och den som har funnit honom, har också funnit vissheten om sin utkorelse. Du som bekymrar dig över ditt eviga öde, du som oroar dig för dina onda gärningar, ord och tankar, sök inte efter vissheten om din utkorelse utan sök efter Kristus. I honom finner du även vissheten om din frälsning. Kristus lovar: »Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.« (Se Matt. 6:33). Du får just i denna stund lämna alla dina synder till Gud och tro dem förlåtna i Jesu Kristi dyrbara blod. Där har du dina synders förlåtelse. I sin Lilla Katekes framhåller Luther: »Var syndernas förlåtelse är, där är också liv och salighet.« Där är också vissheten om din frälsning.

När vi bekänner oss som bedrövliga syndare men ändå som inneslutna i Kristi kärlek, tillhör vi bland de utvalda. Vilken salighet!

Vi har alltså sett hur vår utkorelse innehåller två saker. För det första: Vi är genom arvsynden fördärvade människor och förmår inte frälsa oss själva. Därför är det en stor glädje för oss att Gud har sört för vår frälsning. För det andra: Gud har verkligen sört för vår frälsning genom att ha utvalt oss i Kristus som han sedan har gett för våra synder. När vi bekänner oss som bedrövliga syndare men ändå som inneslutna i Kristi kärlek, tillhör vi bland de utvalda. Vilken salighet! +

Pastor Timo Laato,
Teol. dr., Fil. mag. lektor vid
Församlingsfakulteten i Göteborg

Vintermöte i Karleby 6–8.2.2026

Den traditionella VINTERMÖTET ordnas i Karleby den 6–8 februari 2026. Mötesplats är Gamlakarleby stadskyrka. Mötesgäster är varmt välkomna!

Kristna huvudord: Omvändelse

DET ÄR INTE ALLS SÅ, som man ibland har menat, att ordet »omvändelse« hör hemma och brukas bara i vissa kristna samfund eller grupper. Ordet är genomgående bibliskt och kristet och framställs där eftertryckligt. De som har avvikit från Guds väg kallas att stanna upp, besinna sig och vända om till Gud: »Vänd om, ni avfälliga barn! Jag skall bota er från er otrohet.« (Jer 3:22). Samma sak drivs med ännu större kraft och klarhet i Nya Testamentet. Jesus säger ju: »Om ni

inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket.« (Matt 18:3)

TILL VILKA MÄNNISKOR RIKTAS DÅ UPPMANINGEN TILL OMVÄNDELSE?

Givetvis till alla, eftersom alla människor i sig själva är onda och på väg bort från Gud. Därför behöver de stanna upp och vända om. Uppmaningen gäller även alla döpta och troende kristna, eftersom de behöver en daglig omvändelse.

Den som inte lever i tro, bön och helgelse har redan gått bort från Gud. Utan en daglig omvändelse löper varje kristen den risken, att även ett litet avfall i tron leder bort från Gud och livets väg. Samma risk gäller varje syndafall i det yttre.

” För den döpte innebär omvändelsen att han återvänder till dopets nåd. För den icke-döpte däremot innebär omvändelsen ett uppvaknande som är helt nytt.

GUDS VERK

Skriften lär att omvändelsen är Guds verk genom sitt Ord och sin Ande. Uttrycket »omvända sig« är därför inte alldeles riktigt. Det är mycket bättre att säga »låta omvända sig«. Därmed blir det nämligen klart att människan upphör med sitt motstånd mot Gud och tillåter honom att utföra sitt verk. När en människa har kommit så långt, att hon vill bli omvänd, är det Gud som har verkat detta: »Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning.« (Fil 2:13)

Endast på den grunden kan det sägas till oss: »Arbeta med fruktan och bävan på er frälsning.« (Fil 2:12).

LAG OCH EVANGELIUM

För att en kristen omvändelse skall kunna ske, behöver både Lag och Evangelium läras och predikas bland oss. Detta framgår tydligt av en beskrivning Martin Luther har givit av omvändelsen: »Det heter omvändelse, när jag tror Guds ord, som överbevisar mig om och anklagar mig för att vara en syndare inför Gud och fördömd, och när jag av hjärtat förskräckes för att jag åter och åter varit olydig mot min Gud, icke rätt aktat hans bud, men likväl icke förtvivlar, utan låter visa mig till Kristus för att hos honom söka hjälp och därtill fast tror, att jag skall finna nåd. Ty han är Guds Lamm, av evighet utsedd till att bära världens synd och genom sin död betala därför.«

OMVÄNDELSEN AV EN DÖPT OCH EN ICKE-DÖPT

Givetvis kommer det att ställa sig helt olika med omvändelsen för en döpt och en icke-döpt människa. För den döpte innebär omvändelsen att han återvänder till dopets nåd. För den icke-döpte däremot innebär omvändelsen ett uppvaknande som är helt nytt. För honom måste nåden komma genom dopets port. I dopet får han syndernas förlåtelse, rättfärdiggörelse och ett nytt liv i Kristus. Jesus säger ju: »Om en människa inte blir född av vatten och Ande, så kan hon inte komma in i Guds rike.« (Joh 3:5; Giertz). +

Josef Imberg

Texten är hämtad ur Josef Imbergs bok *Kristna huvudord*.

Jakobs- kampen

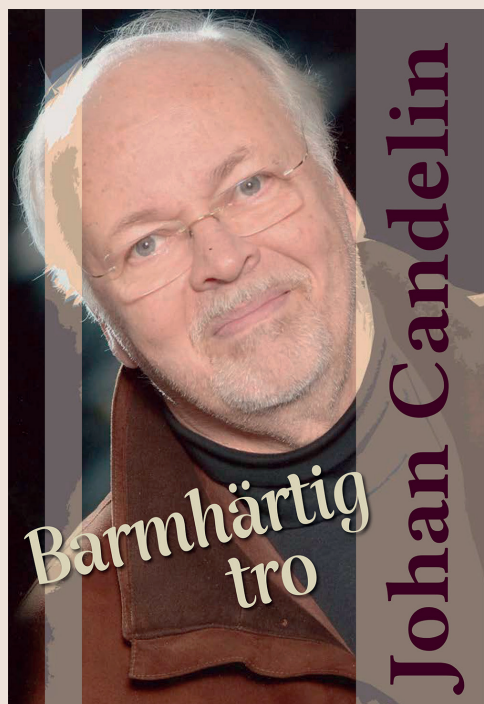
VI MÄNNISKOR UPPLEVER olika slags utmaningar i livet. Vi kan kalla dem för *Jakobskamper*, med hänvisning till Jakob som kämpade vid Jabboks vad och vann en seger. Mitt i kampen uttalade Jakob orden; jag släpper dig inte förrän du välsignar mig. Vi dagens kristna får ta efter här. När vi kämpar och är inne i en inre kamp och strid får vi med Jakobs ord sucka till vår frälsare med samma ord som Jakob uttalade. Gud vill något med våra strider och kamper. Han vill att vi ska uppleva helande och upprättelse i den tid som är.

Ofta fastnar vi och ser bara på svårigheterna och ibland blir vi modfärliga inför våra kamper. Men mitt i kampen finns Jesus där. Jesus vann den största segern som någonsin vunnits. Det var i kampen mot djävul, synd och död. Vi får i våra kamper hänvisa till Jesu fullkomliga seger på korset. Gud vill helande, han vill att vi ska ha det bra.

Dessa kamper har sin funktion. Vi får efter segern känna tacksamhet i vårt inre. Också här var Jesus med. Som det heter i en känd Sions sång: »Genom lidande till seger, ja till seger vägen går, fastän tåren ofta bränner fastän striden blir oss svår.« Jesus upplevde de känsloregister som du och jag får möta i våra liv.

Vilken befrielse kände inte Jakob när han upplevde seger, efter en lång och svår kamp. Ett inre helande, det vill Herren åt varje längtande själ. Trots att ökenperioder kommer, säkert för de allra flesta, så vill Herren Jesus ge oss tröst precis alltid när vi behöver det. Vi får låta honom välsigna oss, med sin helande kärlek. Och vi får likt Jakob gjorde, gå frimodigt vidare efter de vunna kamperna. +

Magnus Enlund

Ny bok av Johan Candelin:

Barmhärtig tro

EN GÅNG VAR JAG HÄR. Bland annat med de orden inleder och förankrar författaren Johan Candelin boken *Barmhärtig tro* i sina egna rötter. Samtidigt klarlägger han syftet med att skriva boken. För det är säkert som han säger, att våra minnen och berättelser glöms bort när vi dör. Så han vill berätta. Så länge han minns.

Läsaren får följa med på en fascinerande resa mellan olika länder, språk, kulturer och människomöten. Vi följer hans karriär som präst och får en inblick i uppstarten och utvecklingen av det som kom att bli hans livsuppgift; att arbeta för fred genom initiativet First Step Forum, och att stödja lidande kristna genom organisationen Martyrkyrkans vänner r.f. Ledd av Herren bygger han broar, river murar, bevakar myndighetsbeslut och når över kyrk- och församlingsgränser. Han vinner segrar, men berättar även öppet om utmaningar han mött både privat och i sitt arbete.

Vi kan säkert hålla med min vän, som sa att boken *Barmhärtig tro* torde vara den enda, i vilken du samtidigt kan läsa om Skutnäs bönehus, ishockeylaget Hermes, Barack Obama och Dalai Lama. Du som har hört Johan Candelin föreläsa, kommer att känna igen en del av berättelserna, stilen och humorn i de korta kapitlen.

Barmhärtig tro är en viktig bok. Inte så mycket ur litterär synvinkel, som när det gäller det trosstärkande vittnesbördet den bär fram om vår Gud. En Gud, som är närvarande, leder, griper in och beskyddar dem som lagt sitt liv i Hans hand. Boken vittnar även om betydelsen av att vi som medmänniskor ser varandra, ber för varandra och hjälper varandra på det sätt som Herren lägger på vårt hjärta.

Så tack för att du berättade, Johan. Så länge du minns. +

Isabella Sund

Tankar från mitt bakkbord

NÄR JAG BAKAR VÅRT BRÖD går tankarna ofta till de kvinnor som har betytt så mycket för mig sen vi flyttade till Esse med våra tre pojkar.

Det var svårt att komma i gång med allt det nya, som att lära sig att mjölka kor och att sätta kedjorna runt halsen på korna när de kommit in från sitt sommarbete.

Inte kände jag till grannarna som bodde nära oss, och inte fanns det småbarnsmammor som grannar. Men Valdine Ljung fanns, en kristen kvinna som var den jag tänkte på när ensamheten kom till Esse. Hon fanns där som en klippa som jag kun-

de anförtrö mig åt och under åren blev vi verkliga trossysstrar. När de flyttade till Essehemmet, och efter att hon mist sin man och äldste son, gick mina steg ofta till hennes vackra lilla hem. Vi kunde tala om trossaker och vi kunde välsigna varandra med den himmelska välsignelsen.

När jag bakar sjunger jag ofta Sions sånger. Då går tankarna till den lilla energiska kvinnan Ene Wärnström. Hon blev också en god vän till mej. Så humörlig och levande hon var! Bakade bröd på sin ålderdom och gav bort till barn och barnbarn. Hit till oss kom också hennes goda bröd. När jag

Vi kunde
tala om tros-
saker och
vi kunde
välsigna varandra med
den himmelska
välsignelsen.

tyckte att det är så mycket här i världen som går åt fel håll, kom en rad ur en psalm för mej: »Nu vill förnuftet mästra Gud, och klandrar djärvt hans ord och bud.« Jag sökte i psalmboken men hittade den inte. Tankarna gick till tant Ene och fötterna gick dit. Så glad blev hon, när jag kom, och jag hade ju mitt bekymmer med mig. Men inte tog det länge innan vi satt mitt emot varandra och tant Ene läste hela psalmen för mej.

Jag ger er som läxa, både yngre och äldre, att ta fram psalm 158 och läsa den. Sista versen lyder: »Gud, låt ditt ord oss lysa så, att vi i mörker ej må gå. Men genom denna jämmerdal, får vandra till din himmels sal.«

Så får vi minnas dem som gått före oss och vandra vidare på vägen med Jesus inneboende i våra hjärtan. Guds frids hälsningar till er alla. Nu tänker jag sjunga moffa Martins älsklingsång: »Här så ofta under ökenvandringen, mörka dimmor skymma kära hemlandet. Men när Jesus med sin ande tröstar mig, måste alla mörka dimmor skingra sig.« +

Lis-Mari Nykung

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro

Gåvoprenumeration: 28 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro

Gåvoprenumeration: 28 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrasveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

För Herrens ord vi ej må skämmas,
 dess kraft är Guds och icke vår.
 Om otrons vågor skola hämmas,
 om botas skola Sions sår.
 Vi måste bringa ordet ut.
 Från folk till folk till tidens slut.

SIONS SÅNGER 40